

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang ved Grosserer Jens Harboes Grav den 14de September 1824

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang ved Grosserer Jens Harboes Grav den 14de September 1824", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1824_399-txt-shoot-idm100.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sang ved Grosserer Jens Harboes Grav den 14de September 1824.

1²

Her mødes alle Veie,
Paa Gravens bratte Rand,
Her er vort sidste Leie,
I Skyggers mørke Land!
Her synke alle Hænder!
Her visner hver en Krands!
Her samles Muldets Frænder!
Her jordes Støvets Glands!

2

Ak, naar da synke Hænder,
Hvis Daad var Ære værd,
Hvor Levnets-Løbet ender
Sig med en Jorde-Færd;
Ak, da vi maae vel klage,
Begræde Støvets Kaar,
Om end den Ædles Dage
Forsølvede hans Haar!

3

Ja, blomstred for de Døde
Ei Haab paa Gravens Rand,
Og straaled Morgen-Røde
Ei did fra Livets Land,
3Da maatte lydt vi græde,
Hver Gang vi skulde saa,
Som nu til Jorden stæde
En Ædling af de Faa!

4

Men Han, til Hvem alt spæde
Vi bares i vor Daab,
Forbød vor Samfunds-Kjæde
At sørge uden Haab;
Hvor, til Gud Faders Ære
Vor Frelser høit opfoer,
Der skal Hans Tjener være
Med Ham en Herre stor!

5

O derfor gjennem Taaren
Udbryder Glædes-Smil,
Hvor Støvet kun paa Baaren
Nedsank for Dødens Pil,
Da han holdt op at græde,
Som var vor Frelser tro,
Gik til sin Herres Glæde,
At smage Guddoms Ro!

6

Lad da kun Jorden dølg
Hvad ei var reent og let
Til Aanden did at følge
Hvor Naade gaaer for Ret!
4Engang naar det mon kime,

Til Pindse, høit i Chor,
Da slaaer og Naadens Time
For Støvet under Jord!

7 Han som vor Skabning kjender,
Og kommer Støv ihu,
De gamle Almagts Hænder
Usvækket har endnu;
Opfylde vil saa trolig
Han sit det gode Ord,
Fornye til Aande-Bolig
Med Glands den sjunkne Jord!

8 Saa smile da hvert Øie
Selv gennem Taare-Sky,
Som skimter i det Høie
Det store Morgen-Gry!
Saa folde fromt sig Hænder,
I Jesu Christi Navn,
For Støvets Vei sig ender
I Herlighedens Favn!

N. F. S. Grundtvig.